

Borettslagstur til Inderøya

Borettslaget vårt har i år 10-årsjubileum Dette har vi markert, men på en beskjeden måte. Nå i høst ble en ønsket tur i forbindelse med overnevnte markering gjennomført. Målet for turen falt på Inderøya i Nord-Trøndelag, både ut fra naturopplevelsen og det kunstneriske som dette stedet har blitt kjent for. Tidspunktet for turen ble kanskje i seineste laget. Det viste seg at de fleste keramikkverksteder og gallerier var stengt for sommeren.

Buss ble leid av Team Trafikk AS, med vår leder Sten Skogland som sjåfør. Bussen var klar for avgang fra Romemyra søndag 1.oktober 2006 kl. 10.00. Antall påmeldte kunne vært flere, men for oss som ble Sten sine passasjerer, tror jeg (etter praten å dømme), en veldig trivelig dag fra første stund. Kjørte E6 mot Vist med stopp ved Hoklingen (et vann som ligger i Åsen) hvor vi hadde kaffekos med hjemmebakte kaker og mye prat. Været var ikke på vår side, men hva gjør det når det gode humøret er tilstede. Ferden fortsatte videre nordover. Loddsalg ble det også, men trekkingen skulle ikke foretas før på returen.

Dessverre ble det ingen guiding gjennom Nils Aas Kunstverksted. Å rusle rundt uten litt historikk og forklaring ble da ikke den store opplevelsen som kanskje var forventet. Litt skuffelse ble det kanskje der. Men turen gjennom Muustrøparken viste oss endel skulpturer av Nils Aas og her var det han vokste opp. Muusbrua er blitt et kunstverk som skal være et møte mellom gammel og ny tid. Den var fra 1816. Muustrøparken er valgt til 1000 års stedet i Inderøy.

Vi var også innom Ben Riala Glasskunst. Det var noe som falt i smak hos alle. Fikk god informasjon både om produksjon og ferdigprodukter. Noe ble handlet, men mange ønsket nok å kunne fått med seg mye mer.

Så var det tid for middag som var bestilt på Rødbrygga. Nydelig Inderøysodd, som i alle år har vært festmaten i Nord-Trøndelag. Noe nytt lærte vi: Til sodd så må det drikkes ingefærøl!

Etter passasjerenes ønske, ble hjemturen lagt om Levanger by. Noen hadde lyst til å få frisket opp litt gamle minner. Litt bortkastet kanskje da hovedgata var stengt og omvegen ble litt misforstått. Forvridd skilt ble nok årsaken til at vi havnet på en veg som slett ikke var beregnet for buss knapt nok for en liten bil. Det endte med at vegen plutselig gikk over til å være en sti. Da var det godt å ha en bussjåfør som rolig og sindig rygget bussen flere meter for å finne en snuplass. Alt gikk greit og vi kom oss velberget til Romemyra igjen.

Som avslutning i våre barnestiler ble det som oftest skrevet: **Alle var vi enige om at det hadde vært en fin-fin dag.**

De som sto for arrangementet: Ingerd Envik og Eva Haltstrand. Stor takk til dere!